

فوق ادراک سامع تکلم نکنیده

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

من آثار حضرت بهاءالله - مائدہ آسمانی، جلد 8 صفحه 145

مطلوب یکصد و هفتاد و ششم - فوق ادراک سامع تکلم نکنید

قوله تعالیٰ : "اگر نفوس مقبله بنصایح الہیہ و اعمال منزله عامل و فائز میشندن البته جمیع بیریه در بریه انقطاع بعد از ارتفاع ندا بلیک اللهم لبیک ناطق میگشتند ان الانسان یتکبر ببردیه و یتجاوز باصغریه الا من شاء الله اگر گفتار مععدل بود و بکردار مطابق البته سبب نجات عالم و حفظ امم میشد دریک مقام از قلم اعلیٰ نازل که باید بیان بطیعت لبن مادری و شفقت پدری مزن باشد تا اطفال دنیا با آن تربیت شوند و بلوغ فائز گردند اگر شخص متکلم فوق ادراک سامع تکلم نماید از عدل خارج شده ... یا مبلغی قد خرجت من السجن الاعظم و جعلنا الرضوان مقر العرش ثم هذا القصر الرفیع قد قضی اللہ ما انزله في اول وروده في ارض السجن و وفي بما وعد في الكتاب انه هو الموفى الخبیر قد تشرف البر بقدوم البحر الاعظم تعالى الله الملك العزيز العليم ... ان الورقة تنبت من السدرة و تتمسک بها و تحرک عليها و تبسم من هزیزها و تجذب القلوب من اطوارها کل ذلک لشاهد في البکور وفي العشی تراها ساقطة مصفرة على وجه الارض ان ربک هو المبین العزیز الحمید لعمرك ما يفرح به اعلى العباد قد كان معدوما عند الذين توجهوا الى الوجه لانهم ما يرون شيئا الا وقد يرون فنائها و قضاء الله قائمًا عليها ان ربک هو العالم الحکیم ... خلق بسیار محتجب بوده و هستند بمعارج شهود واقف نشده اند و بمرقات عرفان فائز نگشته اند هنوز رشحی از بیانات را درک نموده اند همین ادعای بایت حضرت اعلیٰ روح ما سویه فدای مدل و مظہر شئون ناس بوده و هست دریک مقام بایت مخصوصه را هم از خود نفی فرموده اند چه که کل در وادی ظنون و اوہام واقف و قادر بر ادراک اشرافات آفتاب یقین نه الا من شاء الله در هر

بیان که از مشرق اراده رحمن ظاهر اکثری در ذکر بعضی از نفوس قبل بوده و اگر خلق مستعد بودند جز ذکر آفتاب حقيقی و سماء معنوی از لسان و قلم آنحضرت جاری نمیشد . . . بلی رضیع را لحم مضر است سبحان من يعطی کل ذی حق حقه . . . ما بین این مردم و این نفوس شخص انسانی باید در کل احوال به " لا کل ما یعلم یقال " متمسک باشد . . . "